

Já, _____

nar.: _____,

tel: _____,

e-mail: _____,

jakožto rodič a zákonný zástupce mé/mého nezletilého dcery/syna

jméno příjmení dítěte: _____

nar.: _____,

Vážená paní ředitelko, řediteli

předem Vás chci ujistit, že si velmi vážím Vaší práce, stejně jako práce pedagogů na naší škole. Přesto jsem nucen jednat v zájmu ochrany zdraví mého dítěte, jak fyzického, tak psychického. Jako milující a odpovědný rodič mám nejen právo ale i povinnost zajistit jeho bezpečí a zdravý vývoj. Proto si dovoluji znovu zdůraznit svou žádost o vyjmutí mého dítěte z genderové výuky, kterou považuji za nebezpečnou.

V odpovědi na mou žádost o vyjmutí mého dítěte uvádíte, že není ve Vaší kompetenci rozhodovat o obsahu vzdělávání. S tím souhlasím, avšak dle § 50 školského zákona máte plnou pravomoc rozhodnout o vyhovění mé žádosti.

Váš odkaz na § 3 školského zákona považuji za nerelevantní a zavádějící, protože tento paragraf nijak nesouvisí s mou žádostí. Navíc LGBTQ+ a genderová témata nejsou založena na vědeckých základech. Na základě čeho byla tato témata jako obsah vzdělávání akreditována, pokud tedy byla? Přehnaný aktivismus genderové ideologie ve světě, která byla aplikována na školách, vedl podle analytických dat a studií mimo jiné například k nárůstu falešných diagnóz transgenderové dysforie. Dochází tedy k nenávratnému ničení dětských životů, a toto je nepochybně v rozporu s „**Mezinárodní úmluvou o právech dítěte**“, **čl. 3**, který se týká ochrany dětí. Takto by mohlo také nastat porušení práv zákonných zástupců – rodičů, viz **čl. 5**, a také **čl. 12**.

Dále musím zdůraznit, že vycházíme z křesťanských hodnot, které jsou nám zaručeny touto úmluvou, konkrétně v **čl. 14**:

1. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají právo dítěte na svobodu myšlení, svědomí a náboženství.
2. Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, uznávají práva a povinnosti rodičů a v odpovídajících případech zákonných zástupců usměrňovat dítě při výkonu jeho práv způsobem, který odpovídá jeho rozvíjejícím se schopnostem.
3. Svoboda projevat náboženství nebo víru může být podrobena pouze takovým omezením, jaká předpisuje zákon a která jsou nutná k ochraně veřejné bezpečnosti, pořádku, zdraví nebo morálky, či základních práv a svobod jiných.

Ve Vašem doplnění také uvádíte § 44, kde zvýrazňujete, cituji: „být ohleduplní a tolerantní k jiným lidem, k odlišným kulturním a duchovním hodnotám.“ Nicméně z mé strany nikdy nezaznělo, že bych chtěl prosazovat křesťanské základy naší výchovy na úkor jiných. Naopak

mám pocit, že Vaše odpověď naznačuje, že nejste ochotni být ohleduplní a tolerantní k našim kulturním a duchovním hodnotám.

Součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod (čl. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Ústava české republiky). Podle č. 32 odst.1), 5) usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. o vyhlášení **"LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD"** jako součásti ústavního pořádku České republiky v platném znění rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona a péče o děti a jejich výchova je právem rodičů. Tomu odpovídá právo dětí na rodičovskou výchovu a péči, přičemž rodiče, kteří pečují o děti, mají právo na pomoc státu.

Rodičovská péče a výchova dětí a právo dětí na ně je neporušitelným přirozeným právem lidské bytosti a zahrnuje rozmanité činnosti hmotné a nehmotné (duchovní) povahy.

Z výše uvedeného plyne, že rodičovství, rodina, rodičovská péče a výchova a právo dětí na ni, jakož i státní pomoc v tomto směru jsou chráněny a garantovány zákonem nejvyšší právní síly – **zákonem ústavním**. Je nepřijatelné, aby zákon nižší právní síly (například zákon školský) zasahoval do rodičovského výchovného procesu, v jehož rámci rodiče svými metodami a postupy zprostředkovávají svým dětem poznání světa a lidského společenství v záležitostech tradičního kulturního křesťanského vnímání v celých jejich různorodostech tak, jak na ně nahlíží jako rodiče.

Genderová výuka v české společnosti je dle odhadů na úrovni 0,06 %, při nejlepších odhadech to dělá dva jedince ze 100 tisíc. Proto nechápu, proč bychom měli ovlivňovat myšlení našich dětí na základě sociologických konstrukcí, nikoliv biologických faktů. Uvádím také, že v uplynulé dekádě se počet dětí a jejich rodičů, kteří vyhledali pomoc genderových terapeutů, zvýšil o 4400 %. A tady musíte přeci i Vy evidovat, že toto není číslo zcela přirozené. A je zde velká pravděpodobnost, hraničící až s jistotou, že jde spíše o prosazovaný trend bohužel končící např. u falešných diagnóz až s 44% šancí na pokus o sebevraždu. A byť by to mělo být jen jedno dítě, chcete toto si vzít na svědomí?

V rámci ochrany mého dítěte mám práva a povinnosti danými občanským zákonem, konkrétně zákonem 89/2012 Sb. „Rodič a dítě“, pododdíl 1, § 855, 857, 858, 884:

- § 855
 - (1) Rodiče a dítě mají vůči sobě navzájem povinnosti a práva. Těchto vzájemných povinností a práv se nemohou vzdát; učiní-li tak, nepřihlíží se k tomu.
 - (2) Účelem povinností a práv k dítěti je zajištění morálního a hmotného prospěchu dítěte.
- § 856
Povinnosti a práva rodičů spojená s osobností dítěte vznikají narozením dítěte a zanikají nabytím jeho zletilosti.
- § 857
 - (1) Dítě je povinno dbát svých rodičů.
 - (2) Dokud se dítě nestane svéprávným, mají rodiče právo usměrňovat své dítě výchovnými opatřeními, která odpovídají jeho rozvíjejícím se schopnostem, včetně omezení, které se týkají ochrany morálky, zdraví a práv dítěte.
- § 858
Rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů v péči o dítě, včetně ochrany jeho zdraví a zajištění jeho výchovy.

Odpovědnost za řádnou výchovu dítěte zůstává vždy na rodičích, kteří mají obvyklý rozsah rodičovské odpovědnosti.

- § 884
(1) Rodiče mají rozhodující úlohu ve výchově dítěte. Rodiče mají být všestranným příkladem svým dětem.
(2) Výchovné prostředky lze použít pouze v podobě a míře, která je přiměřená okolnostem a neohrožuje zdraví dítěte.

Shrnuto, jako rodič jsem zodpovědný za zdravý, rozumový, tělesný, citový a mravní vývoj mého dítěte. Tato zodpovědnost je nepřenositelná, tj. nemůže být přenesena na školu. Tohoto práva a zodpovědnosti mě může zbavit pouze soud. Pokud jsem tedy usoudil, že je pro mé dítě nebezpečné vystavovat ho genderové ideologii, a žádný zákon to nerozporuje, je má žádost o vyjmutí z této výuky nejen naprosto legitimní, ale i oprávněná ze zákona.

Dále musím podotknout, že pokud mé žádosti nebude vyhověno, budu nucen podniknout následující kroky:

- Svolání školské rady a informování zřizovatele školy a ostatních rodičů.
- Organizace odborných debat s odborníky pro informovanost rodičů.
- Veřejná demonstrace před školou s následnou medializací.
- Odchod dětí se stejným požadavkem na jinou školu.
- Hromadná žaloba na zástupce školy, tj. ředitel, který je brán jako vykonavatel, rozhodnutí o začlenění mého syna do genderové výuky. A to ze strany rodičů, kteří sdílejí mé názory o porušení výše uvedených zákonů.

Česká republika, potažmo její instituce, se deklaruje jako svobodný a demokratický stát založený na úctě k lidským právům. Je na konkrétních představitelích veřejné moci (v daném případě na ředitelích škol), aby deklarované principy soustavně naplňovali svými rozhodnutími.

Věřím, že pochopíte vážnost situace a přehodnotíte svůj postoj. Apeluji na Vás, abyste respektovala práva rodičů a zdraví našich dětí a vyhověla mé žádosti.

Děkuji a přeji hezký den.

Podpis